

ATEITININKŲ DEKLARACIJA DĖL TIKĖJIMO NUOSTATŲ

„Pasilikę Kristaus Bažnyčioje, kuri yra paties Kristaus kūnas, mes prieš visą pasaulį ištariame: Instaurare omnia in Christo (Eph. I, 10) – viską atnaujinti Kristuje. Tai ištarusieji paimame ant savęs pirmutinę didžiausią priedermę atnaujinti Kristuje save, atnaujinti Kristuje savo gyvenimą, parodyti savo gyvenimu, savo gyvenimo darbais ir pasielgimais, kad mums šie žodžiai tai ne tuščia frazė, kad mes savo gyvenime vadovaujamės kitokiu mokslu ir kitokiais principais, kad mes savo gyvenime siekiame kitokį tikslą.“

(Pr. Dovydaitis „Trys pamatiniai klausimai“, 1911 m.)

„Tik skubame perspėti, kad mes anaipol nešaukiame į savo kromelį, kuriame ką nors pigiau parduosime; mes kviečiame tuos, kurie nori tarnauti ne šio pasaulio kunigaikščiui, bet Kristui, kurio viešpatystė ne iš šio pasaulio; o Kristaus vertas tarnas bus tik tas, kurs Kristų seks, o Kristaus sekimas, tai Kristaus kryžiaus nešimas; kviečiame tuos, kurie nori Dievui, o ne užgaidoms tarnaut, tuos, kurie nori būti tikri krikščionys, o krikščionybė yra kryžiaus religija.“

(Pr. Dovydaitis „Trys pamatiniai klausimai“, 1911 m.)

„Ateitininkas laiko katalikiškąją pasaulėžiūrą vienintele tikra tiesos išreiškėja ir sykiu pripažįsta Katalikų Bažnyčią neklaidingą, vienintelę pilnai autoritetingą apreikštosios religijos saugotoją, reiškėją ir skelbėją, kuri turi teisės reikalauti iš kiekvieno savo nario ne tik tikėjimo išpažinimo ir doros principų laikymosi, bet ir apaštalavimo savo gyvenimu ir darbais.“

(Ateitininkų principų bei pareigų oficialioji redakcija, priimta Palangos konferencijoje 1927 m.)

Aš, [Vardas, pavardė], stodamas(-a) į ateitininkų organizaciją su tvirtu tikėjimu išpažįstu visa, kuo tiki Katalikų Bažnyčia:

Tikiu į vieną Dievą, visagalį Tėvą,
dangaus ir žemės, regimosios ir neregimosios visatos Kūrėją.

Tikiu į vieną Viešpatį Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų,
prieš visus amžius gimusį iš Tėvo:
Dievą iš Dievo, šviesą iš šviesos, tikrą Dievą iš tikro Dievo;
gimusį, bet ne sukurtą, esantį vienos prigimties su Tėvu.
Per jį visa yra padaryta.
Jis dėl mūsų, žmonių, dėl mūsų išganymo nužengė iš dangaus.
Šventosios Dvasios veikimu
priėmė kūną iš Mergelės Marijos ir tapo žmogumi.
Valdant Poncijui Pilotui,
jis dėl mūsų buvo prikaltas prie kryžiaus, nukankintas ir palaidotas.
Kaip Šventajame Rašte išpranašauta,
trečiąją dieną prisikėlė iš numirusių.
Ižengė į dangų ir sėdi Dievo Tėvo dešinėje.
Jis vėl garbingai ateis gyvųjų ir mirusiųjų teisti ir viešpataus per amžius.

Tikiu į Šventąją Dvasią, Viešpatį Gaivintoją,
kylančią iš Tėvo ir Sūnaus,
su Tėvu ir Sūnumi garbinamą ir šlovinamą,
kalbėjusią per pranašus.
Tikiu vieną, šventą, visuotinę, apaštalinę Bažnyčią.
Pripažįstu vieną Krikštą nuodėmėms atleisti.
Laukiu mirusiųjų prisikėlimo
ir būsimo amžinojo gyvenimo.

Su tvirtu tikėjimu aš taip pat tikiu viskuo, kas yra Dievo Žodyje, užrašytame ar perduotame Tradicijos, kurią Bažnyčia iškilmingu sprendimu arba įprastu ir visuotiniu mokymu nurodo tikėti kaip dieviškai apreiškta.

Taip pat tvirtai priimu ir laikausi visko, ką moko Bažnyčia apie tikėjimą ir moralę. Tikiu, kad:

- kiekvienas žmogus yra sukurtas pagal Dievo paveikslą, iš kurio kyla jo orumas;
- už visus miręs ir prikeltas Kristus savo Dvasia teikia žmogui šviesos ir jėgų, idant šis galėtų atitikti savo aukščiausią pašaukimą (Gaudium et spes);
- kiekvienas yra pašauktas ir turi pareigą siekti šventumo (Lumen Gentium);
- Bažnyčia yra Dievo Tauta, kuri evangelizuoja (Evangelii Gaudium), todėl kiekvienas ateitininkas turi pareigą dalyvauti Evangelijos skelbime, be kurio neįmanoma *visa atnaujinti Kristuje*;

- nėra kito išganymo kelio nei per Kristų ir jo įsteigtą Bažnyčią. Bažnyčia būtina išganymui. Vienintelis išganymo tarpininkas ir kelias – Kristus, esąs tarp mūsų savo kūne, kuris yra Bažnyčia (Dominus Iesus);
- Kristaus Bažnyčia, nepaisant krikščionių susiskaldymo, pilnatviškai toliau egzistuoja Katalikų Bažnyčioje (Dominus Iesus);
- priimdami Eucharistiją priimame mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus tikrą kūną ir kraują;
- dalyvavimas sekmadienio šventosiose Mišiose, stiprinimasis mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kūnu ir krauju priimant Eucharistiją bei dažnas susitaikymo sakramento praktikavimas yra būtinos sąlygos išlikti Dievo malonėje ir joje augti;
- meilė ir pagarba kiekvienam asmeniui negali būti atskirta nuo tiesos apie žmogų, jo prigimtį ir tikrąjį gerį;
- tikėjimo laisvė glūdi tame, kad visi žmonės turi būti tokie saugūs nuo pavienių asmenų, visuomeninių grupių ar bet kokios žmogiškosios valdžios prievartos, kad niekas tikėjimo srityje nebūtų nei verčiamas elgtis prieš savo sąžinę nei trukdomas pagal ją skelbti bet ką privačiai arba viešai, vienas arba drauge su kitais (Dignitatis humanae);
- kadangi žmonės yra asmenys, apdovanoti protu bei laisva valia, todėl turintys asmeninę atsakomybę, visus žmones dėl jų turimo orumo pati jų prigimtis ragina ir drauge morališkai įpareigoja ieškoti tiesos, pirmiausia – religijos srityje, pažintos tiesos laikytis ir visą savo gyvenimą tvarkyti pagal tiesos reikalavimus (Dignitatis humanae);
- kiekvienas žmogus turi neatimamą teisę į pagarbą jo gyvybei nuo natūralaus pradėjimo iki natūralios mirties;
- iš prigimtinio lyčių papildomumo kylanti šeima yra natūrali bendruomenė ir visuomenės bei valstybės pagrindas, kurioje išgyvenama žmogaus socialinė prigimtis, unikaliai ir nepakeičiamai prisideda prie visuomenės bendrojo gėrio (Bažnyčios socialinio mokymo kompendiumas).

Taip tikėdamas(-a) laisvai apsisprendžiu duoti ateitininko(-ės) įžodį.

Tepadeda man Dievas Tėvas ir Sūnus ir Šventoji Dvasia.